

# Manifest dels mitjans

*El IV Congrés de Mitjans de Comunicació es va clausurar amb un manifest signat per bona part dels participants i que adverteix dels possibles efectes de les noves tecnologies aplicades als mitjans de comunicació en el nostre context cultural i social.*

**E**ls darrers deu anys, l'emergència accelerada de les innovacions tecnològiques, fruit de la confluència entre la informàtica i les telecomunicacions, ha conferit una extraordinària centralitat al sector de la comunicació. La renovació tecnològica en el camp dels satèl·lits, la digitalització, el multiplexatge, el cable, les xarxes telemàtiques i els suports multimèdia constitueixen un nou escenari on es desdibuixa el vell concepte de "cobertura emmarcable en fronteres".

La deslocalització de la difusió planteja una profunda revisió del mateix concepte de sobirania.

D'altra banda, per efecte de la multiplicació de l'oferta disponible, els "vells" mitjans de comunicació de masses que en la societat europea de capitalisme industrial han operat com a constructors d'hegemonia des de l'estat, perden part de la seva preponderància i de la seva eficàcia com a instruments d'articulació política, de cohesió social i de reproducció de la identitat cultural. Tanmateix, en el marc de la nova tendència globalitzadora, enèrgicament induïda per la lògica del sistema econòmic, els principals elements de vertebració nacional i social s'expressen en la producció simbòlica.

Es davant d'aquestes transformacions que cal definir noves estratègies de defensa i recreació de la identitat comunitària, tot bastant-se en l'ús de totes les tecnologies a l'abast. És fa imprescindible, doncs, una política que garanteixi la consolidació d'una indústria cultural pròpia, la formació d'especialistes en el camp de la comunicació i la capacitat dels ciutadans en l'ús de les infraestructures d'accés a la informació, els productes culturals i els serveis.



Joan Manuel Tresserras i Enric Marín. Dos dels signants del document.

dans en l'ús de les infraestructures d'accés a la informació, els productes culturals i els serveis.

Pensem que, en el nou context de desterritorialització dels fluxos comunicatius, una política de reivindicació democràtica de la diversitat, impulsada des d'un àmbit cultural i lingüístic com el configurat pel País Valencià, les Illes i Catalunya, ha de prendre en consideració, com a mínim, els següents aspectes:

1. La necessitat d'incorporar efectivament la qüestió de les noves tecnologies de la comunicació com un eix prioritari de qualsevol estratègia de cohesió social, de modernització i de construcció comunitària.

2. La necessitat de fomentar una base industrial pròpia, en el ben entès que aquesta indústria no pot viure aïllada sinó que ha d'integrar-se en projectes transnacionals.

3. La urgència de la realització de campanyes de culturalització tecnològica des dels poders públics, tot fent possible un accés universal i igualitari als nous mitjans, accés que caldria garantir també universal i igualitari a nivell mundial. La in-

roducció d'aquests coneixements en el sistema escolar, així com l'entrada a les aules dels nous mitjans és una inversió de la màxima rendibilitat social.

4. La conveniència d'establir un marc estratègic compartit i conjunt en matèria de cultura i comunicacions, impulsat des dels nostres diversos governs. Entenem, tanmateix, que mai com ara és necessària, possible i recomanable l'empenta de l'empresa privada i la societat civil.

5. La necessitat que les administracions autonòmiques i locals incideixin decisivament en el desplaçament de les noves xarxes.

6. Reclamem la promoció d'un sector investigador, vinculat a l'administració, a les universitats i a la indústria, que permeti combinar la innovació tècnica amb el coneixement del seu impacte social.

7. La nostra llengua es troba en una cruïlla. Tenim la possibilitat i la responsabilitat d'assolir la normalització de la nostra llengua en els nous mitjans i suports de comunicació. Tot dependrà de com sapiguem afrontar els reptes plantejats pel canvi tecnològic. En aquest i altres camps relacionats amb la definició de les identitats culturals podem endegar iniciatives caracteritzades per la seva concepció democràtica, la seva agilitat i flexibilitat i l'adopció d'una perspectiva d'abast estratègic.

**Antonio Laguna, Jordi Pérez Llavador, F. A. Martínez, Enric Borderia, Antoni Mollà, Vicent Partal, Josep Solves, Jaume Ferrús, J. M. Tresserras, Emili Prado, Enric Marín, J. Josep Bas, Maria Corominas, M. Dolores Montero, J. Ll. Gómez Mompert.**